

בש"פ 4353/22 - קיריל ארט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4353/22

לפני: כבוד הרשמת קרן אזולאי

המבקש: קיריל ארט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

**בקשת המבקש מיום 27.6.2022 להארכת ומעד
לנקיטת הליך ערעורי; תשובת המשיבה מיום
6.7.2022**

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 1.5.2022, שבגדרו נגזרו על המבקש 8 שנות מאסר. המבקש טוען כי הוא אחר את המועד להגשת הערעור בשל שירות מילואים של בא כוחו ובשל תקלה ביומן משרד בא כוחו על רקע שינויים שבוצעו במשרד. המשיבה מבקשת מבית המשפט לקחת בחשבון את הפגיעה החמורה באינטרס ההסתמכות של נפגעת העבירה על סופיות ההליך המשפטי. המשיבה טענה בתשובתה כי הערעור הוגש בחלוף 12 ימים מהמועד האחרון להגשתו, וכי בירור עם נפגעת העבירה העלה כי היא סברה שההליך המשפטי הסתיים והיא יכולה לשוב לשגרת חייה. המשיבה ציינה כי נפגעת העבירה חשה כעת כי האפשרות שתינתן ארכה להגשת ערעור מדירה שינה מעיניה ומקשה עליה מאוד.

לצורך קבלת בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך ערעורי פלילי, נדרש טעם ממשי המניח את הדעת (למשל, בש"פ 7522/21 אבוג'ודהנ' מדינת ישראל, פסקה 15 (15.3.2022)). במסגרת זו נפסק בעבר כי יש לבחון את משך האיחור, את שאלת ההצדקה לאיחור ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך. שקלתי את נסיבות ההליך שלפניי. הנימוק המרכזי שנזכר בבקשה קשור לבא כוחו של המערער, שציין בבקשה כי המקור לתקלה רובץ לפתחו וביקש שלא ייזקף לחובת המערער. בא כוח המערער אף ציין בבקשה כי ככל שיוטלו הוצאות, הוא עצמו יישא בהן. עוד נתתי דעתי

לעובדה שהבקשה הוגשה בחלוף 12 ימים – שהם אמנם פרק זמן לא קצר, אך לא ארוך במידה כזו שיש בה כדי לדחות את הבקשה מטעם זה בלבד. לצד האמור שקלתי את האמור בתגובת המשיבה ואת אינטרס ההסתמכות הלגיטימי של נפגעת העבירה בסיום ההליך עם חלוף המועד להגשת ההליך הערעורי.

במכלול נסיבות העניין, ולא בלי התלבטות, מצאתי להיעתר לבקשה. לא נעלמה מעיני עמדת נפגעת העבירה. אכן, יש משקל לעמדתה, ויש להניח שהארכת המועד פוגעת בציפייתה לסיום ההליכים המשפטיים. יחד עם זאת, נתתי דעתי לעובדה שההליך הערעורי מכון לגזר הדין ולא להכרעת הדין; שהמערער החל לרצות את העונש שנגזר עליו; ושמדובר בתקלה שאין מקורה במערער.

סוף דבר, המועד להגשת הליך ערעורי על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתפ"ח 30881-09-21 מיום 1.5.2022 (כב' השופטים א' וינשטיין, א' לוי-ע' קוטון) מוארך בזאת עד ליום 20.7.2022.

החלטה זו תצוין בפתח ההליך, ככל שיוגש, ותצורף לו כנספח.

ניתנה היום, י"ח בתמוז התשפ"ב (17.7.2022).

קרן אזולאי, שופטת
ר ש מ ת